

V E N D I M
Nr.106, datë 1.8.2001

“NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË”

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fehmi Abdiu,	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Alfred Karamuço,	Anëtar i “““
Kujtim Puto,	Anëtar i “““
Kristofor Peçi,	Anëtar i “““
Sokol Sadushi,	Anëtar i “““
Petrit Plloçi,	Anëtar i “““
Zija Vuci,	Anëtar i “““

me sekretare Arbenka Lalica, në datën 29.5.2001, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.45 Akti që i përket:

KËRKUES: QEMAL, MUTAFA E MUHEDIN TOPULLI, përfaqësuar nga avokatët Abaz Brati e Liljana Korvafa, me prokurë.

SUBJEKT I INTERESUAR: VILSON E ZEQINE TOPULLI

O B J E K T I:

Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën i vendimeve nr.1175, datë 20.10.1998 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë dhe nr.1342, datë 2.11.2000 të Kolegjit Seleksionues të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë (Baza Ligjore: nenet 131/f, 134/2 dhe 42/1 të Kushtetutës)

Çështja objekt shqyrtimi, me të njëjtat palë, me të njëjtin shkak dhe me të njëjtin objekt, është gjykuar dhe zgjidhur me vendimin nr.1077, datë 18.10.1946 të Gjykatës së Prefekturës së Tiranës, me të cilin është rrëzuar padia e trashëgimlënësit të subjekteve të interesuar, Eqerem Topullit, për shkak të heqjes dorë nga ana e tij nga e drejta e padisë. Ky vendim, pasi ka marrë formën e prerë është regjistruar në hipotekë në emër të kërkuësve.

Megjithatë, Gjykata e Rrethit Tiranë e ka marrë në shqyrtim përsëri të njëjtën padi dhe ka vendosur pranimin e saj. Ky vendim i gjykatës së rrethit është lënë në fuqi edhe nga Kolegjet e Gjykatës së Lartë.

Kjo zgjidhje, e cila i kundërvihet parimit të gjësë së gjykuar, përbën proces të parregullt ligjor.

Veç sa sipër, konkluzionet e Kolegjeve të Bashkuara janë të gabuara edhe për shkak se barazojnë një vendim gjyqësor të formës së prerë siç është vendimi i Gjykatës së Prefekturës së Tiranës me kontratat e vlesuara.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes Zija Vuci, përfaqësuesit e kërkuësve, subjektin e interesuar dhe analizoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.1342, datë 02.11.2000, kanë lënë në fuqi vendimin nr.1175, datë 20.10.1998 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, i cili ka prishur vendimin nr.363, datë 6.2.1998 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe ka lënë në fuqi vendimin nr.4926, datë 29.9.1997 të Gjykatës së Rrethit Tiranë.

Në këtë mënyrë, krahas kërkuësve Muhedin, Qemal, Mustafa e Agim Topulli, edhe subjektet e interesuar Vilson e Zeqine Topulli janë njohur bashkëpronarë në pasurinë objekt konflikti, të përbërë nga një godinë trekatëshe dhe në një truall nën të e përreth saj me sipërfaqe 1817.4 m2, të ndodhura këto në lagjen “Ali Demi”, nr.74, Tiranë.

Kërkuësit kanë pretenduar se gjykimi i kësaj çështje është realizuar pa kaluar nëpërmjet një procesi të rregullt ligjor, në kundërshtim me kërkesat e nenit 42/1 të Kushtetutës të Republikës së

Shqipërisë.

Sipas tyre, kjo shkelje kushtetuese ka të bëjë me mosrespektimin nga ana e Kolegjeve të Gjykatës së Lartë të parimit procedural “të gjësës së gjykuar”. Ky është i vetmi shkak që ata kanë parashtruar përpara Gjykatës Kushtetuese dhe që e kanë ngritur në formë prapësimi në të gjitha shkallët e gjykimit të zakonshëm.

Ata kanë thënë se padia e subjekteve të interesuar është po ajo që ka ngritur trashëgimlënësi i tyre Eqerem Topulli në vitin 1946 në Gjykatën e Prefekturës Tiranë, pasi edhe ky gjyq është zhvilluar midis të njëjtave palë, për të njëjtin objekt dhe për të njëjtin shkak dhe se kjo gjykatë me vendimin nr.1077, datë 18.10.1946 ka vendosur rrëzimin e kësaj padie për shkak se në atë kohë i lartpërmenduri ka hequr dorë nga e drejta e padisë.

Subjektet e interesuar, Vilson e Zeqine Topulli, në përgjigje të këtij prapësimi, kanë pretenduar se kjo heqje dorë nga padia është bërë me marrëveshje të palëve, me qëllim që ata t’i shmangeshin shpronësimeve për efekt të tatimit të jashtëzakonshëm, se vendimi i lartpërmendur i Gjykatës së Prefekturës nuk ka ushtruar asnjë ndikim në marrëdhëniet e tyre të bashkëpronësisë se edhe pas këtij vendimi kërkuesit e kanë njohur Eqeremin “de facto” si bashkëpronar, si mbi shtëpinë ashtu edhe mbi truallin, se këto prona ata i kanë administruar bashkërisht deri në vitin 1950, kohë në të cilën doli dekreti nr.801 mbi shtetëzimin e tyre. Ata kanë thënë se katër vëllezërit Eqeremi, Muhedini, Shehapi e Qemali, kundrejt këtij shtetëzimi kanë marrë në bashkëpronësi si kompensim nga shteti banesa të tjera; se njërin prej tyre e kanë vënë në shitje dhe kundërvleftën e realizuar e kanë ndarë në pjesë të barabarta, kurse të tjerat më vonë i kanë pjestuar në natyrë, në mënyrë vullnetare.

Në këto kushte, kur palët kanë mbajtur qëndrime të ndryshme dhe subjektet e interesuara i kanë bazuar kërkimet e tyre në shkaqe që nuk janë të njëjta me ato që ka parashtruar në padinë e tij trashëgimlënësi i tyre Eqerem Topulli, gjykatat që kanë gjykuar çështjen, me të drejtë e kanë bërë objekt të shqyrtimit gjyqësor faktin e ekzistencës ose jo të situatës juridike, që ka lidhje me problemin e “gjësës së gjykuar”.

Po ashtu, për sqarimin e kësaj rrethane, ata me të drejtë kanë proceduar edhe në marrjen e provave, duke i kërkuar secilës palë paraqitjen e tyre. Mbi këtë bazë dhe brenda prerogativave të veta, ato kanë bërë vlerësimin e këtyre provave dhe kanë vendosur për çështjen.

Prandaj, Gjykata Kushtetuese e quan të nevojshme të ripohojë qëndrimin e saj tashmë të konsoliduar se mënyra e vlerësimit të provave është atribut vetëm i gjykatave të zakonshme që zgjidhin çështjen konkrete dhe nuk i nënshtrohet kontrollit të saj kushtetues.

Sfera e kompetencave të kësaj Gjykate për shqyrtimin e ankesave të individëve është e kufizuar. Në vështrim të nenit 131 shkronja “F” të Kushtetutës ajo gjykon çështje të kësaj natyre, por kurdoherë kërkohet që shkelja e së drejtës kushtetuese të jetë e lidhur detyrimisht me një proces të parregullt ligjor, ku nuk përfshihet as mënyra e zbatimit të ligjit material, as mënyra e vlerësimit të provave nga ana e gjykatave të zakonshme.

PËR KËTO ARSYE:

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131 shkronja “F” të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, si dhe nenit 72 të ligjit nr.8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

V E N D O S I:

- Rrëzimin si të pabazuar të kërkesës së Muhedin, Qemal, Mustafa dhe Agim Topullit për shfuqizimin si të papajtuësishëm me Kushtetutën të vendimit nr.1175, datë 20.10.1998 të Gjykatës së Kasacionit, si dhe vendimit nr.1342, datë 2.11.2000 të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë.

- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

